Finansutskottets betänkande 1987/88:14

om anslag för budgetåret 1988/89 till riksdagens revisorer och deras kansli (prop. 1987/88:100 bil. 17)

FiU 1987/88:14

Sammanfattning

I betänkandet behandlar utskottet anslaget till riksdagens revisorer och deras kansli för budgetåret 1988/89. Med hänsyn till att riksdagens revisorer erhållit vidgade arbetsuppgifter föreslår utskottet att de tilldelas ett resurstillskott motsvarande en kvalificerad handläggartjänst. Utskottet biträder däremot inte revisorernas förslag att deras kansli skall tillföras sex nya tjänster under den närmaste treårsperioden. Utskottet avstyrker också en motion med krav på att riksdagens revisorer skall göras ansvariga för den statliga förvaltningsrevisionen.

Moderata samlingspartiets och folkpartiets företrädare i utskottet förordar i en gemensam reservation att riksdagens revisorers ansvar för den statliga förvaltningsrevisionen stärks.

FEMTONDE HUVUDTITELN

Riksdagens myndigheter

Riksdagens revisorer och deras kansli

Riksdagens förvaltningskontor har i proposition 1987/88:100 bilaga 17 under punkt B 4 (s. 9–11) föreslagit riksdagen att till Riksdagens revisorer och deras kansli för budgetåret 1988/89 anvisa ett förslagsanslag av 8 737 000 kr.

I den anslagsframställning som ligger till grund för förvaltningskontorets förslag har riksdagens revisorer redovisat ett huvudförslag enligt vilket deras resurser minskas med 5 % under perioden 1988/89–1990/91. Som ett alternativ till huvudförslaget har revisorerna föreslagit en utbyggnadsplan som innebär att revisorernas kansli tillförs sex nya tjänster under samma treårsperiod. Revisorerna har därutöver motsatt sig en indragning av den handläggartjänst som år 1980 knöts till deras kansli för att detta skulle kunna bistå utskotten med hjälp under den mer arbetstyngda delen av riksmötet. Denna tjänst har förvaltningsstyrelsen tidigare förutsatt skall bli indragen sedan utskottsorganisationen tillförts ytterligare en föredragandetjänst och revisorernas skyldighet att assistera utskotten därmed upphört.

Inkl. denna tjänst skulle utbyggnadsplanen tillföra revisorernas kansli sex revisionsdirektörstjänster och en assistenttjänst. Den av förvaltningsstyrelsen föreslagna medelstilldelningen för nästa budgetår inkluderar medel för

1 *Riksdagen 1987/88. 5 saml. Nr 14*

Rättelse: S. 8–10. Bilagan tillkommit

tre av revisionsdirektörstjänsterna.

Riksdagens revisorer har vidare föreslagit att de på försök skall anvisas medel över ett ramanslag. Denna nya anslagsform utnyttjas från och med innevarande budgetår på försök av ett tiotal myndigheter på regeringssidan. Revisorernas förslag har emellertid i denna del avstyrkts av förvaltningsstyrelsen.

Motionen

1987/88:Fi407 av Lars Tobisson m.fl. (m) vari yrkas att riksdagen hos regeringen begär förslag till nya organisationsformer för statens förvaltningsrevision i enlighet med de riktlinjer som redovisas i motionen.

Dessa riktlinjer innebär bl.a. att riksdagens revisorer bör göras ansvariga för den statliga förvaltningsrevisionen enligt dansk förebild. Detta förutsätter att riksdagens revisorer erhåller ökade resurser. Eventuellt bör resurser och kompetens överföras från riksrevisionsverket (RRV) till riksdagens förvaltningsrevision.

Yttrandet

Konstitutionsutskottet har beretts tillfälle att yttra sig i ärendet. I yttrandet (KU 1987/88:5 y), som fogas som *bilaga* till betänkandet, föreslår konstitutionsutskottet bl.a. att finansutskottet skall avstyrka motion Fi407. Till yttrandet har företrädarna för moderata samlingspartiet och folkpartiet fogat en avvikande mening.

Utskottet

Riksdagens revisorer ingår som ett viktigt led i riksdagens kontrollmakt. Revisorernas granskning är huvudsakligen inriktad på ekonomiska förhållanden och omfattar i princip all statlig och statsunderstödd verksamhet. Undantagna granskningsområden är dels den administrativa praxis som tillämpas vid regeringsarbetet, dels sådan statsunderstödd verksamhet där redovisningsskyldighet inte föreligger för mottagna medel eller där särskilda föreskrifter inte har meddelats om medlens användning.

Sedan 1960-talet har revisorernas arbetsformer liksom inriktningen på deras verksamhet förändrats påtagligt. Revisorerna har till sitt förfogande fått ett fast kansli med ca 20 tjänstemän. Syftet med verksamheten har förskjutits till en granskning av frågor av mer principiell och övergripande natur. Revisorernas egen medverkan och inflytande över de enskilda granskningsärendena har förstärkts. Dessutom har samverkansformerna mellan revisorerna och riksdagens utskott fördjupats. Numera inhämtar t.ex. revisorerna regelbundet förslag till nya granskningsärenden från riksdagsutskotten samtidigt som resultatet av deras undersökningar alltid delges riksdagen. Genom beslut vid föregående riksmöte (prop. 1986/87:99, KU 29) har revisorerna – liksom riksrevisionsverket (RRV) – slutligen också givits rätt att granska sådan statlig verksamhet som bedrivs i form av aktiebolag eller stiftelser.

I sin anslagsframställning för budgetåret 1988/89 hänvisar revisorerna till detta beslut och redovisar därjämte vissa ytterligare motiv som grund för att

föreslå en förstärkning av de egna utredningsresurserna.

Konstitutionsutskottet har beretts tillfälle att yttra sig över motion Fi407 (m) om *nya organisationsformer för statens förvaltningsrevision.* Konstitutionsutskottet erinrar om att utskottet under föregående riksmöte behandlade liknande motionskrav vilka då avvisades av riksdagen på förslag av konstitutionsutskottet.

Av yttrandet framgår vidare att konstitutionsutskottet under innevarande riksmöte haft uppe till behandling en motion, 1987/88:K10 (fp), som tar upp frågan om riksdagens kontroll på lagstiftnings- och budgetområdena. Motionärerna pekar på samordningsproblem i förhållandet mellan de olika organ som utövar riksdagens kontrollmakt. Någon samlad översyn av riksdagens kontrollfunktioner har inte gjorts under det författningsarbete som pågått. Därför föreslås i motionen att en utredning tillsätts för att överväga frågan om riksdagens revisorers ställning och verksamhet samt frågan om riksdagens kontrollmakt i övrigt.

Konstitutionsutskottet har beslutat hänskjuta motion K10 (fp) för vidare beredning till utskottets arbetsgrupp för riksdagsfrågor. Beredningen skall omfatta sambandet mellan riksdagens kontrollmakt och riksdagens arbetsformer i övrigt. Däremot skall frågan om den statliga förvaltningsrevisionens huvudmannaskap inte ingå i beredningen. Mot denna bakgrund föreslår konstitutionsutskottet att finansutskottet skall avstyrka motion Fi407 (m).

Finansutskottet får för egen del anföra följande. Utskottet har tidigare slagit fast att RRV inte bör frånhändas något förvaltningsrevisionellt ansvar. Senast gjorde utskottet detta i ett yttrande till konstitutionsutskottet (FiU 1986/87:3 y). Som stöd för sin uppfattning framhöll finansutskottet därvid bl.a. följande:

I likhet med riksdagen har regeringen ett berättigat behov av att kunna utnyttja egen förvaltningsrevisionell expertis. Det har således, som utskottet ser det, ett värde i sig att det finns två av varandra oberoende revisionsorgan vilka från skilda utgångspunkter kan ta upp olika förhållanden till granskning. Riksdagens revisorer svarar med sin granskning för en mycket viktig del av riksdagens kontrollmakt. RRV:s förvaltningsrevision utgör å andra sidan ett viktigt underlag för de initiativ till förnyelse och omprövning av statlig verksamhet som det ankommer på regeringen att ta.

Utskottet anser alltjämt att riksrevisionsverket inte skall frånhändas något förvaltningsrevisionellt ansvar. Den statliga danska revisionen, som motionärerna ser som förebild för sitt förslag, innebär att ansvaret för revisionen helt lagts på parlamentet. Förslaget strider därmed mot den dualism som enligt utskottets mening bör råda i Sverige. Konstitutionsutskottet är för sin del inte heller berett att låta sin arbetsgrupp för riksdagsfrågor överväga en ändring av huvudmannaskapet för den statliga förvaltningsrevisionen. Med hänvisning härtill avstyrker finansutskottet bifall till motion Fi407 (m).

Den föreslagna utbyggnadsplanen för revisorernas kansliresurser bärs upp av en vilja att göra riksdagsrevisionen mer slagkraftig och att fördjupa och bygga ut kontakterna mellan riksdagens revisorer och riksdagsutskotten.

Utskottet ser mycket positivt på denna strävan till närmare samarbete mellan riksdagsrevisionen och riksdagsutskotten. För egen del har utskottet

tidigare framhållit det önskvärda i att dessa kontakter inte bara vidmakthålls utan också byggs ut och fördjupas. Närmandet till riksdagsutskotten bör emellertid åstadkommas genom att samarbetsformerna utvecklas och inte i första hand genom tillskott av ytterligare personal. Som revisorerna själva påpekar är riksdagens revisionsresurser blygsamma i jämförelse med regeringens. Det föreslagna resurstillskottet skulle inte heller nämnvärt ändra på detta förhållande. Enligt utskottets mening bör i stället riksdagsrevisionens särdrag utvecklas genom revisorernas personliga engagemang i verksamheten, genom valet av granskningsärenden och genom samarbetet med utskotten.

Ett fördjupat samarbete får självklart inte leda till att revisionens oberoende sätts i fråga. Alltjämt måste således gälla att det är revisorerna som avgör vilka ärenden som skall tas upp till granskning och hur granskningen skall genomföras i varje enskilt ärende.

Under utredningsarbetets gång kan det dock vara av värde för riksdagsutskotten om ett vidgat samrådsförfarande kommer till stånd, särskilt i de ärenden som har tagits upp på förslag av utskotten. Kontakter av detta slag kan t.ex. äga rum i ett tidigt skede av utredningsarbetet för att informera berörda utskottspresidier om granskningsarbetets uppläggning och preliminärt uppnådda resultat liksom för att inhämta de eventuellt tillkommande synpunkter som utskotten önskar få belysta. Eventuellt kan då också en ytterligare avgränsning av ärendet diskuteras, om det bedöms erforderligt för att påskynda ärendebehandlingen. En lämplig tidpunkt för en första kontakt av detta slag torde vara när revisorerna efter att ha tagit ställning till en förstudie beslutat fullfölja granskningen i ett ärende.

Utskottet vill i detta sammanhang också erinra om vad konstitutionsutskottet tidigare anfört om revisorernas samarbete med riksdagsutskotten. I sitt av riksdagen godkända betänkande med anledning av verksledningspropositionen (prop. 1986/87:99, KU 29, rskr. 226) anförde konstitutionsutskottet bl.a. följande i denna fråga:

> Utskottet har ovan – behandlat frågan om kontrollen av myndigheternas normgivning och därvid förordat en aktivare roll för riksdagsutskotten. I samband härmed har utskottet framhållit att ett samarbete bör äga rum med revisorerna när det gäller normgivningens ekonomiska konsekvenser. Behovet av samarbete mellan utskotten och revisorerna kan också öka om folkstyrelsekommitténs förslag om fördjupad budgetprövning i riksdagen vart tredje år (se SOU 1987:6 s. 214) genomförs.

Vad finansutskottet här anfört innebär att utskottet inte är berett att biträda den av revisorerna föreslagna utbyggnadsplanen. Av betydelse i sammanhanget är dock att revisorerna genom beslut vid föregående riksmöte givits rätt att granska även sådan statlig verksamhet som bedrivs i form av aktiebolag eller stiftelse. Däremot har de inte tilldelats särskilda resurser för denna granskning. Med hänsyn härtill finner utskottet det rimligt att revisorerna får behålla den tjänst som tidigare knutits till deras kansli för utbytestjänstgöring med utskotten. Utskottet har vid sin medelsberäkning beaktat att krav på särskild kompetens och tidigare erfarenhet av bolagsrevision bör kunna ställas på innehavaren av denna tjänst.

Det får vidare förutsättas att denna typ av revision kommer att ställa delvis nya krav på granskningens uppläggning och genomförande. Bl.a. kommer behovet av snabbt avrapporterade undersökningar att öka. Detta är frågor som i huvudsak rör revisorernas interna arbetsförhållanden och som revisorerna själva är bäst lämpade att pröva. Revisorerna bör därför överväga formerna för denna typ av revision. Enligt utskottets mening kan det emellertid i ett sådant sammanhang finnas anledning att även se över tillämpade arbetsmetoder och rapporteringsformer för övriga granskningsärenden.

Nuvarande ordning kännetecknas av att revisorerna arbetar utifrån en årligen fastställd granskningsplan som, i förhållande till tillgängliga resurser, upptar ett relativt stort antal granskningsärenden. De ärenden i vilka granskningen fullföljs blir i allmänhet föremål för en inträngande och grundlig undersökning vars resultat redovisas i granskningsrapporter som sänds ut på remiss till berörda institutioner. Förfarandet leder ofta till en lång och utdragen behandling. Därtill kommer att förutsättningarna kan ändras under ärendets gång, vilket ytterligare förlänger utredningsarbetet. Dessa omständigheter sammantagna har bidragit till att antalet ärenden som redovisats till riksdagen under senare år har varit förhållandevis få.

Utskottet vill med hänsyn härtill förorda en delvis ändrad inriktning. Som riktmärke för granskningsärenden bör gälla att den sammanlagda utredningstiden – inkl. tid för förundersökningar men exkl. remissbehandling – i allmänhet inte bör överstiga ett halvt år och endast undantagsvis ett helt år. Det bör övervägas om frågor som kräver större insatser inte lämpligen kan tas upp i annnat sammanhang, t.ex. inom det allmänna utredningsväsendet.

Revisorerna har slutligen också föreslagit att de på försök skall anvisas medel över ett ramanslag. Detta är en ny anslagsform som på försök prövas av ett tiotal myndigheter på regeringssidan. Förvaltningsstyrelsen har för sin del avstyrkt revisorernas förslag. Eftersom en försöksverksamhet på riksdagsområdet förutsätter förvaltningskontorets direkta medverkan är utskottet för närvarande inte berett att föreslå någon annan lösning än förvaltningsstyrelsen.

Hemställan

Utskottet hemställer

1. att riksdagen avslår motion 1987/88:Fi407,
2. att riksdagen med anledning av proposition 1987/88:100 bilaga 17 punkt B 4 till *Riksdagens revisorer och deras kansli* för budgetåret 1988/89 anvisar ett förslagsanslag av 8 242 000 kr.

Stockholm den 21 april 1988

På finansutskottets vägnar

Arne Gadd

Närvarande: Arne Gadd (s), Roland Sundgren (s), Rune Rydén (m), Iris Mårtensson (s), Lisbet Calner (s), Lars De Geer (fp), Filip Fridolfsson (m), Gunnar Björk (c), Hans Petersson i Hallstahammar (vpk), Hans-Eric Andersson (s), Arne Kjörnsberg (s), Hugo Hegeland (m), Marianne Carlström (s), Margitta Edgren (fp) och Rolf Kenneryd (c).

Reservation

Nya organisationsformer för statens förvaltningsrevision (mom. 1)

Rune Rydén (m), Lars De Geer (fp), Filip Fridolfsson (m), Hugo Hegeland (m) och Margitta Edgren (fp) anser

dels att den del av utskottets yttrande som på s. 3 börjar med "Konstitutionsutskottet har beretts" och på s. 4 slutar med "genomförs" bort ha följande lydelse:

Konstitutionsutskottet har beretts tillfälle att yttra sig i detta ärende. Av yttrandet framgår att utskottet under innevarande riksmöte haft uppe till behandling en motion, 1987/88:K10 (fp), som tar upp frågan om riksdagens kontroll på lagstiftnings- och budgetområdena. Konstitutionsutskottet har beslutat hänskjuta denna motion för vidare beredning till utskottets arbetsgrupp för riksdagsfrågor. I motionen ifrågasätts om inte ansvaret för den statliga kontrollen av förvaltningen i högre grad än nu bör ligga på riksdagen.

Finansutskottet får för egen del anföra följande. I 1 kap. 4 § regeringsformen föreskrivs att riksdagen skall granska rikets styrelse och förvaltning. Riksdagens förvaltningsekonomiska kontroll inskränker sig i huvudsak till den granskning som riksdagens revisorer med sina begränsade resurser kan svara för.

Med hänsyn till det grundlagsenliga ansvar som riksdagen har i dessa frågor anser finansutskottet det naturligt att riksdagen också ges ett väsentligt större inflytande över den statliga förvaltningsrevisionen. Detta är för övrigt en ordning som tillämpas i de flesta jämförbara länder där den statliga revisionen betraktas som en naturlig och självklar uppgift för i första hand parlamentet.

I motion Fi407 (m) redovisas ett förslag till förändring med denna innebörd. Motionärerna vill enligt dansk förebild göra riksdagens revisorer ansvariga för den statliga förvaltningsrevisionen. I Danmark genomförs revisionen av ett professionellt verk som står under ledning av en rigsrevisor. Denne har en oberoende ställning och arbetar på eget ämbetsmannaansvar. Rigsrevisorn rapporterar till folketinget där hans rapporter tas upp till behandling av särskilda statsrevisorer utsedda av folketinget.

Finansutskottet anser detta vara en mycket intressant lösning för att stärka riksdagens ansvar för den statliga revisionen. Utskottet tillstyrker därför motionärernas förslag. Enligt utskottets mening bör reformen syfta till att riksdagen tar hela ansvaret för förvaltningsrevisionen. Det erforderliga resursbehovet bör åstadkommas genom att resurser och kompetens förs över

från riksrevisionsverket till riksdagens förvaltningsrevision. Hithörande frågor har utretts vid flera tillfällen de senaste decennierna. Ett omfattande utredningsmaterial finns att tillgå. Förslag bör därför kunna läggas fram för riksdagen inom ett år. I avvaktan härpå bör det av riksdagens revisorer föreslagna resurstillskottet anstå.

dels att utskottets hemställan under 1 bort ha följande lydelse:

1. att riksdagen med bifall till motion 1987/88:Fi407 som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört om nya organisationsformer för statens förvaltningsrevision,

Konstitutionsutskottets yttrande 1987/88:5 y

om riksdagens revisorer och deras kansli jämte motion

Till finansutskottet

Finansutskottet har berett utskottet tillfälle att avge yttrande rörande proposition 1987/88:100 bilaga 17 Riksdagen och dess myndigheter, i vad avser punkt B 4. Riksdagens revisorer och deras kansli samt motion 1987/88:Fi407 om den statliga förvaltningsrevisionen, såvitt avser konstitutionsutskottets beredningsområde.

Enligt beslut av riksdagen (prop. 1986/87:99, KU29) skall revisorernas granskning fr.o.m. den 1 juli 1987 också omfatta verksamhet som staten bedriver i form av aktiebolag eller stiftelser. Detta gäller om verksamheten är reglerad i lag eller någon annan författning eller om staten som ägare eller genom tillskott av statliga anslagsmedel eller genom avtal eller på något annat sätt har ett bestämmande inflytande över verksamheten.

Mot bakgrund av bl.a. detta beslut och en ökad ambitionsnivå i granskningen har revisorerna i sin anslagsframställning för budgetåret 1988/89 begärt en förstärkning enligt en utbyggnadsplan som avser treårsperioden 1988/89–1990/91. Utbyggnadsplanen innefattar bl.a. två nya tjänster som revisionsdirektör fr.o.m. den 1 juli 1988, två fr.o.m. den 1 juli 1989 och slutligen en fr.o.m. den 1 juli 1990.

I motion 1987/88:Fi407 (m) begärs förslag till nya organisationsformer för statens förvaltningsrevision i enlighet med de riktlinjer som redovisas i motionen. Dessa riktlinjer innebär bl.a. att riksdagens revisorer bör göras ansvariga för statens förvaltningsrevision. Detta förutsätter att riksdagens revisorer erhåller ökade resurser. Eventuellt bör resurser och kompetens överföras från RRV till riksdagens förvaltningsrevision.

Liknande motionskrav behandlades av utskottet under föregående riksmöte i samband med den s.k. verksledningspropositionen (prop. 1986/87:99, KU29). Yttrande i ärendet avgavs av finansutskottet (FiU 1986/87:3 y). Konstitutionsutskottet instämde i finansutskottets uttalande att det var ett värde i att både riksdagens revisorer och riksrevisionsverket, i huvudsak oberoende av varandra och från delvis skilda utgångspunkter, arbetar med förvaltningsrevisionella undersökningar. Konstitutionsutskottet fortsatte.

Riksdagens revisorers ställning har enligt utskottet stärkts genom det samarbete med riksdagsutskotten som inleddes i slutet av 1970-talet. Liksom finansutskottet ser utskottet det som angeläget att dessa kontakter byggs ut. Utskottet har ovan – – – behandlat frågan om kontrollen av myndigheternas normgivning och därvid förordat en aktivare roll för riksdagsutskotten. I

samband härmed har utskottet framhållit att ett samarbete bör äga rum när det gäller normgivningens ekonomiska konsekvenser. Behovet av samarbete mellan utskottet och revisorerna kan också öka om folkstyrelsekommitténs förslag om fördjupad budgetprövning i riksdagen vart tredje år (se SOU 1987:6 s. 214) genomförs. Detta förslag ansluter till den försöksverksamhet med fördjupade anslagsframställningar och treåriga budgetramar som behandlas i den nu aktuella propositionen – – –. Enligt utskottet kan dessa förslag medföra att en översyn senare behöver göras av riksdagsrevisorernas organisation, resurser och samverkan med andra riksdagsorgan.

Med hänvisning till det anförda hemställde utskottet om avslag på motionerna. I en reservation (m och fp) yrkades bifall till motionerna. Riksdagen följde utskottets förslag.

Under innevarande riksmöte har frågan om riksdagens ställning aktualiserats i konstitutionsutskottet genom beredningen av propositionen om vissa grundlagsfrågor (prop. 1987/88:22) och till propositionen hörande motioner. I en av dessa motioner, K10 (fp), behandlas frågan om riksdagens kontroll på lagstiftnings- och budgetområdena. Motionärerna pekar på samordningsproblem i förhållande mellan de olika organ som utövar riksdagens kontrollmakt, konstitutionsutskottet, riksdagens revisorer och JO. Någon samlad översyn av riksdagens kontrollfunktioner har inte gjorts under det författningsarbete som pågått. Därför föreslås i motionen att en utredning tillsätts för att överväga frågan om riksdagens revisorers ställning och verksamhet samt frågan om riksdagens kontrollmakt i övrigt (yrk. 5).

Utskottet har beslutat hänskjuta denna motion för vidare beredning till utskottets arbetsgrupp för riksdagsfrågor. Denna beredning skall omfatta sambandet mellan riksdagens kontrollmakt och riksdagens arbetsformer i övrigt. Däremot skall frågan om den statliga förvaltningsrevisionens huvudmannaskap inte ingå i beredningen. Mot denna bakgrund vill utskottet föreslå finansutskottet att avstyrka motion Fi407.

Beträffande frågan om personalförstärkning vid riksdagens revisorers kansli vill utskottet endast framhålla att riksdagens revisorer skall erhålla de resurser som krävs för att de skall kunna fullgöra de nya uppgifter som tilldelats dem genom riksdagsbeslutet 1987.

Stockholm den 22 mars 1988

På konstitutionsutskottets vägnar

Olle Svenssson

Närvarande: Olle Svensson (s), Kurt Ove Johansson (s), Birgit Friggebo (fp), Bertil Fiskesjö (c), Sture Thun (s), Hans Nyhage (m), Sören Lekberg (s), Börje Stensson (fp), Bengt Kindbom (c), Nils Berndtson (vpk), Ulla Pettersson (s), Inger Koch (m), Ture Ångqvist (s) och Christina Pettersson (s).

Avvikande mening

Birgit Friggebo (fp), Hans Nyhage (m), Börje Stensson (fp), Elisabeth Fleetwood (m) och Inger Koch (m) anser att den del av utskottets yttrande på s. 2 som börjar "Utskottet har" och slutar "motion Fi407" bort ha följande lydelse:

Utskottet har beslutat hänskjuta denna motion för vidare beredning till utskottets arbetsgrupp för riksdagsfrågor. I motionen ifrågasätts om inte ansvaret för den statliga kontrollen av förvaltningen i högre grad än nu bör ligga på riksdagen. Det skulle bl.a. innebära att en del av riksrevisionsverkets uppgifter skulle överföras till riksdagen. Eftersom frågan om huvudmannaskapet för den statliga förvaltningsrevisionen också behandlas i motion Fi407 anser utskottet det lämpligt att denna motion överlämnas till konstitutionsutskottet för vidare beredning.